

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Honorati Fabri, Societatis Jesu Theologi,
Apologeticus Doctrinæ Moralis Eiusdem Societatis**

Fabri, Honoré

Coloniæ Agrippinæ, MDCLXXII

Proba & Doctrina Baronii in Tamburinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94565)

rebut, si confetam duntaxat id, quod cavillatur Baronijs cum eo, quod scribit Tamburinus. Admirabilis, prudens lector, qua fronte audeat quispiam aliquem carpere, quali quid noxiū dixerit exsecrando partem, non vero totum extis, quare reprehensus cum prudentissimis limitationibus, commodisque explicationibus doceri, immo qua fronte addat subinde aliquid de suo, parum scilicet, in referendis sententijs, de necessaria fidelitate laborans. Non te diu morabor, jam absque longiore proemio operam aggredior.

Sed prius lege hic, probra & dicteria, quæ Baronijs profert adversus innocentem præceptorem meum, ut scilicet, quo animo affectus is cum illo agat, ne sis nescius.

PROBRA, ET DICTERIA Baronii in Tamburinum.

A Pag. 71. ad Paginam 83. in Titulo, & sæpe. Laxitates Tamburini, laxitates Tamburini, &c.

Disp. 1. sect. 5. art. 2. pag. 71. Opus Tamburini in Decalogum auctas exaggerataque habet OMNIUM Authorum liberos, & periculosas opiniones.

Ibid. §. 2. pag. 73. Ego scæ, sita (ut Tamburinus) de abdicatis, aut ad minus diminutis divine legis præcipijs paribus sentirem, aut scriberem, vererem illam ex Scriptura sententiam, Væ qui dicitis bonum malum.

Ibid. pag. 80. Relata opiniones (Tamburini) adeo à sensu totius Ecclesie, ab æquitate humana, & à reverentia in legem divinam aliens, ut ex Curati (Parisienfibus) minus doctissimis in illas librum meditaretur, titulo ANTIDECALOGI cum hoc versu. Tempus faciendi, Domine, dissipaverit legem tuam.

Ibid. Pag. 74. Cum Curati Parisiensis obtinuerint prohiberi Apologiam Casuistarum, frustra fore moment tot Episcoporum censuras, & facultatis Parisiensium, summiq; Pontificis decreta, quæ perniciosissimos errores, quibus scaret ille liber, damnant, si pari audacia liceat, eosdem errores evulgare, & mutatis Authorum nominibus interpolare, id vero evenisse, editione Tamburini Operis in Decalogum Lugduni facta, cuius plura exemplaria Parisios delata sunt, nec solum damnatos Apologia errores eo libro contentos propugnari, sed addi atrociores, qui adeo ab omni æquitate, & pietatis sensu abhorreant, ut unus videatur scopus huic Authori (Tamburino) constitutus, nempe, comprobare, in quam cecitatem devenire possit mens humana, ubi relicto Fidei, ac traditionis lumine, ac tramite, suis se permisit cogitationibus abripi. Conqueruntur (idem Curati) non partem Religionis eo opere laceratam, sed totam funditus everti, &c.

Et paulo post, illud etiam (idem Curati) conqueruntur legibus Ecclesiasticis his maxime, quibus jejunia instituantur, arguti, pudendis, & ridiculis. (Deus me adjuvet, Ubinam in gravissimo opere Tamburini sunt hæc pudenda, & ridicula) Denique principia constitui corruptelis inducendis & excusandis, quæ adeo late patent, ut nullum sit celerum genus adeo insolens, & horrendum, quod his regulis defendi, & honestari nequeat.

Quare, ut moderatius, quam ferat rei atrocitas, loquantur, verissime pronuntiant, huiusmodi Ethicem (Tamburini) tanto studio per totum orbem sparsam minime Christianam esse, quandoquidem hominis Christiani bonam mentem extinguit, nec Hebræam, ac Pharisæam, cum procul abiciat, quam Iudæi summè colebant, legis litteram & externi hominis probitatem, quam Pharisæi præsebant, nec debere Philosophicam, & humanam dici, cum

Paris II.

infecta sit æquitate naturali, Fidei humana, & sensui communi, quibus Philosophia humana, ut certis regulis, adhaeret, nec Civilem, aut Politicam esse censendam, cum societati humana fundamenta convellat, & quæ huiusmodi Ethicam admittunt Regna, & Imperia, brevi, depulsa omni lege, & fide, mutis Civium odiis, fraudibus, & cadibus sint peritura: Quare nullum aliud superesse, quo nuncupetur, nomen, quam illud Jacobi. Non est ista sapientia de sursum descendens, sed terrena, animalis. Hæc Curati Parisiensis de opere Tamburini.

Ibid. ead. pag. Summus Pontifex sua constitutione damnavit Apologiam (illam Casuistarum) quæ multo cautius, minusque licenter agit, quam Tamburinus.

Ibid. pag. 76. Inde vides erudite Lector, quo tandem Tamburinus promovet probabilium iura, & nullum Theologum, saltem è societate, probabilitatis leges extra omnes ne dum veritatis, sed etiam similitudinis veri fines, periculosus laxasse.

Ibid. ead. pag. Tamburinus aliorum consilia, & labores corrumpit.

Ib. d. pag. 77. Quid ad hæc Tamburinus? Nihil istos sui instituti Authores moratur: uno audaci ac præcipiti saltu transiit hos quatuor gradus ab illis accurare constitutos, & veluti aggeres ad legis, & salutis defensionem oppositos hominum cupiditatibus, uno impetu amolitur, & deturbat.

Ibid. pag. 78. Quis non obstupescat, ista doceri tanta fiducia, & assecuratione, ut Tamburinus nihil dubitet certiora asserere, quam ut sua discussione indigeant, & habuisse laudatorem (Theophilum) qui scripserit, ea sua Theologia basi exquisitè Tamburinum bonis moribus consulerisse.

Ibid. pag. 79. Ne mireris Lector Tamburinum à cæteris omnibus in sua probabilitate constituenda, dissentire, cum nec secum conveniat. Nullum est certius falsi argumentum, quam à seipso dissentire. Non caret hoc vitio Tamburinus, & cum fere omnes deseruerit, sibi ipsi repugnat, ut inde agnoscat omnes, quam periculosum sit, hunc ducem sequi.

Eadem disp. 1. sect. 5. art. 3. §. 13. pag. 91. Sed multo liberalior, & laxior Tamburinus. Videtur sane eo fine scripsisse, ut qui præcesserant Authorum laxitates, omnes superaret.

Et paulo post. Nec dubito quin (Tamburinus) velit videri, quasi in laxandis conscientijs gloriam, & singularitatem affectasse.

Hæc tenus Baronijs falsissime, ut sequens opusculum legenti patebit.

Hæc autem volui simul colligere, ut si quid in consequentibus sese offerat severè à me dictum contra Adversarium, videat Lector, comparatione facta cum ipso, quam libere ipse contra præceptorem meum.

CAPUT I.

Congeries sententiarum, quæ Tamburino imputantur.

1. **V**bi Baronijs modò relatam Theophili approbationem damnavit, ut damnationis testimonium ostenderet, in medium profert, disp. 1. sect. 5. art. 1. §. 1. fol. 71. propositiones non paucas, quasi à Tamburino in suo Decalogo scriptas, atque à Theophilo perperam approbatas. Et profecto eo modo, quo Baronijs, ut plurimum, illas refert, censurandæ

Bbb

omnino